

سوگند نامه ای برای حفظ طبیعت ایرانی

- ❖ من یک ایرانی ام
- ❖ فرق طبیعت را با زیاله دان می دانم.
- ❖ می دانم که رودخانه وسیله ایاب و ذهاب زیاله های من نیست.
- ❖ می دانم که رودخانه شاهرگ حیات بخش کوهستان است.
- ❖ من هنگام ترک طبیعت به پشت سر خود نگاه می کنم، مبادا زیاله ای بر جای گذاشته باشم.
- ❖ من به دوستان و هموطنانم که نسبت به پاک نگه داشتن طبیعت بی تفاوت اند، با لبخند تذکر می دهم.
- ❖ من یک ایرانی دوستدار طبیعتم. وقتی آن را ترک می کنم، نه چیزی به آن اضافه کرده ام و نه چیزی از آن کاسته ام.
- ❖ من و عزیزانم در طبیعت به ستون یک و در یک راستا حرکت می کنیم تا کمتر خاک و گیاهان را لگدکوب کرده باشیم.
- ❖ من سخاوت طبیعت را می فهمم، آنچه از او می خواهیم به من خواهد داد:

لذت، آرامش، شادی، زیبایی، سکوت...

- ✓ من طبیعت را میراث پدران و سهم فرزندانم می دانم.
 - ✓ می دانم یک کیسه پلاستیکی کمتر در روز یعنی چه!
 - ✓ می دانم خرید در پاکت های کاغذی و کیسه های پارچه ای چند بار مصرف یعنی چه.
 - ✓ می دانم کاغذ و پلاستیک و شیشه و فلز، زیاله نیستند.
 - ✓ می دانم که کاغذ بیشتر یعنی درخت کمتر.
 - ✓ می دانم که درخت کمتر یعنی پرنده کمتر، و می دانم آسمان بی پرنده یعنی چه!
 - ✓ من درس حفاظت از طبیعت را در مدرسه زندگی آموخته ام
- من یک ایرانی ام، صحنه پرتاب زیاله از خودرو قلب مرا می آزارد. جاده ها و ریل های آلوده در دل جنگل، دلم را به درد می آورد.
- من ایرانی من حق حیات را برای همه حیوانات و گیاهان محترم می شمارم، پس هیچگاه و به هیچ بهانه ای در طبیعت، جان جانداری را نمی گیرم.
- من عاشق طبیعت و حیوانات و پرندگان هستم. پس هرگز لانه پرندگان و خانه حیوانات وحشی را نابود نمی کنم.
- من یک ایرانی ام، من هنگام صعود، از رقص سبکیارانه پرنده شکاری در آسمان غرق لذت می شوم و لذت عکس گرفتن از او را جایگزین شکار میکنم و همچنین زیستگاهش را تخریب نخواهم کرد.
- من هنگام بیماریش دره ها از آواز آن سهره رنگین بال مسحور می شوم، پس جوجه هایش را به خانه نخواهم برد.
- من یک ایرانی ام، یک طبیعت گرد
- نابودی نسل یوز ایرانی، گور ایرانی و رو به زوال رفتن حیات وحش سرزمینم، قلب مرا می خراشد!

من یک ایرانی ام، من از شکار و شکارچی بیزارم.
من نیازی به گوشت قوچ و کبک و گراز وحشی ندارم.
من یک ایرانی ام، من از تماشای جان کندن حیوانات وحشی لذت نمی برم، می رنجم.
من یک ایرانی ام، ردیای زباله را تا بلندترین قلهها و پست ترین درهها و دوزخترین کویرها و انبوه ترین جنگل ها دیدهام و
از خود پرسیدهام؛ جز انسان چه کسی به اینجا دسترسی دارد؟
من نمی توانم همه را اصلاح کنم. نمی توانم به همه تذکر بدهم.
اما از خودم شروع خواهم کرد...

ما میتوانیم حامیان محیط زیست و طبیعت آسیب دیده ایران باشیم.

پاینده طبیعت ایران
حامیان زمین